

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 2024 r.

**w sprawie warunków technicznych użytkowania oraz szczegółowego zakresu kontroli
morskich budowli hydrotechnicznych²⁾**

Na podstawie art. 7 ust. 3 pkt 2 i art. 62 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do morskich farm wiatrowych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 182), oraz do zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

§ 2. Warunki techniczne użytkowania morskich budowli hydrotechnicznych, zwanych dalej „budowlami morskimi”, zapewniają:

- 1) utrzymanie należytego stanu technicznego i wymaganego stanu estetycznego budowli morskiej oraz związanych z nią urządzeń, a także bezpieczeństwa ludzi i mienia w okresie jej użytkowania;
- 2) użytkowanie budowli morskich zgodnie z ich przeznaczeniem;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2023 r. poz. 2725).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

- 3) dostępność w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2240) – tam, gdzie budowle morskie są dostępne publicznie i przewidziano ruch pieszych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) elemencie budowli morskiej – rozumie się przez to część budowli morskiej o określonym kształcie i wymiarach, spełniająca określoną funkcję konstrukcyjną, użytkową i estetyczną;
- 2) brusie – rozumie się przez to pojedynczy, podłużny element zapuszczanej w grunt ścianki szczelnej wykonanej z drewna, stali, tworzyw sztucznych lub żelbetu;
- 3) budowli morskiej – rozumie się przez to budowlę nadwodną lub podwodną, usytuowaną:
 - a) na obszarach morskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029),
 - b) w pasie technicznym, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
 - c) w portach i przystaniach morskich
– która wraz z instalacjami, urządzeniami budowlanymi związanymi z tą budowlą, urządzeniami technicznymi oraz innym wyposażeniem niezbędnym do spełniania przeznaczonej mu funkcji stanowi całość techniczno-użytkową;
- 4) okresie trwania budowli morskiej – rozumie się przez to przewidywaną liczbę lat istnienia danej budowli przy założonych warunkach użytkowania;
- 5) okresie użytkowania budowli morskiej – rozumie się przez to faktyczną liczbę lat zachowywania przez budowlę morską założonych funkcji użytkowych;
- 6) przegłębieniu dna – rozumie się przez to, że głębokość na odcinku albo na całej długości przy budowli morskiej jest większa niż głębokość dopuszczalna (H_{dop}) w określonym punkcie;
- 7) spłyceniu dna – rozumie się przez to, że głębokość na odcinku albo na całej długości przy budowli morskiej jest mniejsza niż głębokość techniczna (H_t) w określonym punkcie;
- 8) umocnieniu dna – rozumie się przez to konstrukcję, która stanowi integralną część konstrukcji danej budowli morskiej, obejmującą obszar dna przy podwodnej części konstrukcji zabezpieczony przed powstawaniem przegłębień dna;
- 9) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

§ 4. 1. Na potrzeby analiz dotyczących użytkowanych budowli morskich określa się następujące okresy trwania tych budowli, przyjmując występowanie przeciętnych warunków użytkowania:

- 1) budowle ochrony przeciwpowodziowej – 100 lat;
- 2) portowe nabrzeża, mola i obrzeża – 60, maksymalnie 100 lat;
- 3) falochrony portowe i brzegowe – 60, maksymalnie 100 lat;
- 4) pomosty i pirsy – 45, maksymalnie 100 lat;
- 5) dalby stalowe i żelbetowe – 25 lat;
- 6) dalby drewniane – 10 lat;
- 7) stoczniowe konstrukcje hydrotechniczne – 25, maksymalnie 60 lat;
- 8) nadwodna część budowli morskich – 30, maksymalnie 60 lat;
- 9) umocnienia brzegów morskich – 20, maksymalnie 100 lat;
- 10) zejścia na plażę – 5 lat;
- 11) tymczasowe budowle morskie – 5 lat.

2. Za przeciętne warunki użytkowania przyjmuje się warunki pośrednie pomiędzy warunkami intensywnymi, oznaczającymi użytkowanie ciągłe, i warunkami rzadkimi, oznaczającymi użytkowanie sporadyczne lub występujące w okresach krótszych niż jeden tydzień na miesiąc.

3. Okres trwania budowli morskiej przyjmuje się, zakładając zgodność ze spodziewanym okresem użytkowania już istniejącej budowli morskiej danego typu.

4. Dla budowli morskich lub elementów budowli morskich o charakterze konstrukcji drewnianych oraz dla wyposażenia budowli morskich wykonanych z drewna odżywiczonego okres użytkowania wynosi 10 lat, z wyjątkiem elementów odbojowych, dla których okres ten wynosi 5 lat.

5. Dla pali oraz ścianek szczelnych wykonanych z drewna nieodżywiczonego stale umieszczonych pod wodą okres użytkowania wynosi 10 lat.

6. Dla wyposażenia budowli morskich, określonego w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia ... 2024 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. poz. ...), okresy użytkowania określa świadectwo producenta. Okres użytkowania wyposażenia o nieokreślonym terminie użytkowania jest uzależniony od wyników kontroli budowli morskich, o których mowa w § 58.

DZIAŁ II

Warunki użytkowania i utrzymania sprawności technicznej budowli morskich

Rozdział 1

Warunki ogólne

§ 5. Właściciel, zarządca lub użytkownik budowli morskiej obowiązani są do:

- 1) użytkowania budowli zgodnie z jej przeznaczeniem oraz utrzymania właściwych parametrów techniczno-użytkowych, z uwzględnieniem wymogów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymogów dotyczących ochrony środowiska na obszarze lokalizacji budowli;
- 2) przeprowadzania bieżącej konserwacji i remontów konstrukcji budowli morskiej i jej wyposażenia;
- 3) nadzoru nad wykonywaniem wszelkich zmian konstrukcyjnych, technologicznych i funkcjonalnych danej budowli morskiej.

Rozdział 2

Badania elementów betonowych istniejących budowli morskich przed przystąpieniem do remontu, przebudowy lub naprawy

§ 6. Przed przystąpieniem do remontu, przebudowy lub naprawy budowli morskiej wykonuje się:

- 1) szczegółową kontrolę budowli lub jej elementów;
- 2) inwentaryzację budowli morskiej pozwalającą na ustalenie koniecznego zakresu remontu, przebudowy lub naprawy;
- 3) badania, o których mowa w § 8.

§ 7. Inwentaryzacja uszkodzeń budowli morskiej podlegającej remontowi lub przebudowie określa:

- 1) rodzaj, położenie i wymiary elementów budowli morskiej podlegających remontowi, przebudowie lub naprawie;
- 2) rodzaj i jakość zastosowanych w budowli materiałów i wyrobów budowlanych;
- 3) charakterystykę uszkodzeń – rodzaj i zakres uszkodzeń, wymiary uszkodzeń, opis uszkodzeń;
- 4) dokumentację graficzną – fotografie, szkice i rysunki techniczne;
- 5) inne niezbędne dane wymagane przez projektanta albo rzeczoznawcę budowlanego.

§ 8. 1. Zakres badań dotyczący betonowych, żelbetowych lub sprężonych budowli morskich oraz ich elementów podlegających remontowi lub przebudowie określa w ocenie lub opinii technicznej osoba posiadająca uprawnienia w specjalności odpowiadającej zakresowi opinii określone w ustawie.

2. W zależności od potrzeb badania, o których mowa w ust. 1, określają:

- 1) w odniesieniu do betonu:
 - a) występowanie przewilgoceń, narośli organicznych, zafarbowań, wykwitów i odprysków betonu,
 - b) szorstkość powierzchni zewnętrznych,
 - c) wytrzymałość na rozciąganie przyczepne,
 - d) szczelność,
 - e) głębokość karbonatyzacji,
 - f) zawartość związków chloru,
 - g) przebieg, lokalizację, głębokość, trajektorię i rodzaj rys,
 - h) przemieszczenia w rysach,
 - i) stan szczelin dylatacyjnych sekcji budowli;
- 2) w odniesieniu do zbrojenia:
 - a) stan i grubość otuliny betonowej,
 - b) występowanie korozji i powierzchni pokrytych produktami korozji,
 - c) redukcji przekroju stali zbrojeniowej w stosunku do przekroju projektowanego;
- 3) w odniesieniu do kabli, strun i cięgien sprężających:
 - a) stan i grubość otuliny betonowej,
 - b) stan zacisków elementów sprężających,
 - c) stan prętów, strun, cięgien i kabli sprężających,
 - d) istniejący stopień sprężenia elementów sprężających;
- 4) w odniesieniu do całej konstrukcji budowli morskiej:
 - a) odkształcenia,
 - b) wielkość obciążeń, jakim były i są poddane budowla i jej elementy,
 - c) zachowanie się budowli pod wpływem drgań.

3. W zależności od potrzeb badania, o których mowa w ust. 1, określają konieczność pobrania próbki materiału z wykwitów betonu lub próbki betonu i stali z uszkodzonych elementów betonowych.

§ 9. Ocena lub opinia techniczna, o których mowa w § 8 ust. 1, zawierają obliczenia statyczno-wytrzymałościowe określające stateczność i bezpieczeństwo całej budowli morskiej oraz poszczególnych jej elementów, przed i po naprawie, lub uzasadnienie odstąpienia od całości bądź określonej części tego wymogu.

Rozdział 3

Konserwacja budowli morskiej

§ 10. Konserwację budowli morskiej, jej wyposażenia, urządzeń i instalacji przeprowadza się w sposób zapewniający ciągłą sprawność techniczną budowli.

§ 11. Do zakresu bieżącej konserwacji budowli morskiej należy w szczególności:

- 1) w odniesieniu do elementów budowli morskiej:
 - a) renowacja antykorozyjnych zabezpieczeń powłokowych oraz naprawa elementów instalacji ochrony katodowej ścianki szczelnej, palościanki lub pali,
 - b) dokręcenie śrub lub nakrętek elementów stężających,
 - c) uzupełnienie ubytków narzutów kamiennych oraz bloków betonowych w częściach nadwodnych budowli morskich,
 - d) uzupełnienie filtrów i zasypów,
 - e) wymiana uszkodzonej dyliny,
 - f) powierzchniowe impregnowanie drewnianych elementów konstrukcyjnych,
 - g) poprawianie i regulacja koron skarp,
 - h) uzupełnianie ubytków w okładzinach skarp i umocnieniach dna,
 - i) uszczelnianie i spoinowanie szczelin między płytami lub blokami okładzinowymi,
 - j) usuwanie ognisk korozji i złuszczeń oraz renowacja powłok powierzchniowych konstrukcji metalowych, żelbetowych, z tworzyw sztucznych, kompozytowych i drewnianych,
 - k) uzupełnienie ubytków betonu łącznie z oczyszczeniem zbrojenia, iniekcja rys i szczelin w betonie,
 - l) usuwanie lokalnych zapadlisk nawierzchni dróg oraz placów składowych i manewrowych usytuowanych w linii budowli morskich, jeśli nie są one skutkiem nieszczelności budowli; w przeciwnym razie w możliwie najkrótszym czasie usuwa się przyczynę zapadlisk,
 - m) naprawa ogrodzenia budowli morskich,
 - n) utrzymanie czystości i estetyki korony budowli morskich,

- o) wymiana uszkodzonych odkrytych kleszczy, ściągów, stężeń i połączeń ścianek szczelnych lub palościanek,
 - p) lokalne uzupełnianie narzutu kamiennego lub kamienia w gabionach, czyli konstrukcjach z siatki spełniającej ustalone wymogi, wypełnionych kamieniami, stosowanych jako element umocnień powierzchniowych lub jako element konstrukcji, falochronach i materacach faszynowo-kamiennych umocnienia dna lub skarp,
 - q) likwidowanie lokalnych nieszczelności w zamkach ścianki szczelnej lub palościanki,
 - r) naprawa i konserwacja elementów spełniających funkcje oznakowania nawigacyjnego, tablic informacyjnych i ostrzegawczych;
- 2) w odniesieniu do wyposażenia, urządzeń i instalacji:
- a) wymiana na nowe lub naprawa uszkodzonych lub zużytych elementów urządzeń odbojowych, w tym opierzenia, drewnianych belek i ram odbojowych oraz elementów z gumy i tworzyw sztucznych,
 - b) wymiana, zabezpieczanie przed korozją i drobne naprawy balustrad, barierek i poręczy,
 - c) naprawa stopni i podestów schodów,
 - d) oczyszczenie i zabezpieczenie przed korozją istniejących kątowników ochronnych,
 - e) oczyszczenie i udrożnienie systemów odprowadzających wodę opadową, systemów drenażowych oraz instalacji kanalizacyjnych,
 - f) uruchomienie istniejącego systemu ochrony katodowej,
 - g) naprawa lub w przypadku konieczności wymiana pokryw studzienek lub przykryw kanałów instalacyjnych albo naprawa wnek i kanałów instalacyjnych,
 - h) naprawa lub w przypadku konieczności wymiana drabinek wyjściowych,
 - i) odnowienie barwnego oznakowania stałych elementów wyposażenia budowli,
 - j) wymiana uszkodzonych urządzeń cumowniczych na nowe urządzenia,
 - k) oczyszczanie opraw źródeł światła oraz ich powierzchni odbijającej,
 - l) naprawa lub w przypadku konieczności odtworzenie oznakowania awaryjnego i ewakuacyjnego;
- 3) w odniesieniu do akwenu przyległego do budowli morskiej określonego w dokumentacji:
- a) oczyszczenie dna z elementów stałych stanowiących przeszkody nawigacyjne,
 - b) usunięcie materiałów stanowiących przeszkody nawigacyjne, powodujących splecenia powstałe w wyniku eksploatacji,

- c) usunięcie i utylizacja warstwy gruntu zanieczyszczonego,
- d) usunięcie powstałych przegłębień dna.

§ 12. Zakończenie konserwacji potwierdza się opisem wykonanych prac konserwacyjnych załączanym do dokumentów, o których mowa w § 78 ust. 1 pkt 8.

§ 13. Budowla morska wykazująca uszkodzenia niestanowiące zagrożenia dla ludzi, jednostek pływających lub stateczności konstrukcji budowli może być użytkowana do czasu przeprowadzenia remontu, pod warunkiem określenia i wprowadzenia ograniczeń użytkowych.

Rozdział 4

Remont betonowych elementów budowli morskiej

§ 14. Właściciel lub zarządca załączają do książki obiektu budowlanego dokument zawierający wyniki inwentaryzacji elementów remontowanych lub przebudowywanych przed remontem lub przebudową budowli morskiej, określający w szczególności rodzaj, położenie i wymiary elementów budowli podlegających remontowi lub przebudowie, aktualny stan materiałów, z których wykonane są te elementy, oraz rodzaj i zakres uszkodzeń z dokładnym określeniem wymiarów miejsc tych uszkodzeń.

§ 15. 1. W przypadku stwierdzenia w toku przeprowadzonej kontroli zniszczeń i uszkodzeń betonowych elementów budowli morskiej stanowiących zagrożenie dla ludzi, jednostek pływających lub stateczności konstrukcji wykonuje się ekspertyzę techniczną stanu budowli. Wykonanie ekspertyzy powierza się osobie posiadającej uprawnienia budowlane w specjalności odpowiadającej zakresowi ekspertyzy.

2. W ekspertyzie, o której mowa w ust. 1, określa się:

- 1) przyczyny i zakres uszkodzeń;
- 2) proponowany zakres napraw i plan kolejności z opisem pilności ich przeprowadzania;
- 3) wpływ istniejących uszkodzeń oraz projektowanych napraw na stateczność, trwałość i bezpieczeństwo użytkowania budowli morskiej na podstawie szczegółowej inwentaryzacji i przeprowadzonych badań.

§ 16. Plan kolejności przeprowadzenia naprawy, o którym mowa w § 15 ust. 2 pkt 2, powinien w szczególności zawierać:

- 1) rodzaj oraz zakres koniecznych badań laboratoryjnych pobranych próbek;
- 2) rodzaj wstępnej obróbki podłoża betonowego, z ewentualnym wskazaniem wymaganych urządzeń oraz wstępnego oczyszczenia stali zbrojeniowej lub profili stalowych;

- 3) rodzaj i skład przewidzianych do stosowania materiałów, takich jak beton, beton natryskowy, beton natryskowy z dodatkiem tworzyw sztucznych, z ewentualnym określeniem urządzeń wymaganych do nałożenia, względnie wbudowania tych materiałów;
- 4) wskazanie określonego systemu napraw;
- 5) sposób wykonywania prac związanych z pielęgnacją betonu i wymagania dotyczące tych prac;
- 6) sposób uszczelnienia rys oraz szczelin dylatacyjnych sekcji budowli oraz urządzenia i rodzaje materiałów przewidzianych do tych prac;
- 7) rodzaj powłok ochronnych i sposób ich nakładania, w szczególności materiał, przygotowanie podłoża, liczbę i grubość warstw;
- 8) zalecenie dostosowania zbrojenia do zastosowania ochrony katodowej przez zapewnienie ciągłości elektrycznej;
- 9) rodzaj i rozmieszczenie instalacji ochrony katodowej;
- 10) wytyczne mające na celu zapewnienie wymaganej jakości naprawy.

§ 17. W zakresie wykonanych na potrzeby ekspertyzy technicznej, o której mowa w § 15, obliczeń sprawdzających wytrzymałość i stateczność całej budowli morskiej lub pojedynczych jej elementów dokładnie ustala się nowe dane wyjściowe i uwzględnia się możliwe do osiągnięcia współdziałanie między betonem konstrukcji i betonem uzupełnionym gwarantujące przenoszenie obciążeń przez powierzchnie stykowe.

§ 18. Nadzór nad wykonywaniem naprawy budowli morskiej powinien obejmować w szczególności czynności związane z:

- 1) przygotowaniem podłoża, aby zapewnić dobre połączenie między nowym i dotychczas istniejącym betonem;
- 2) wykonaniem prac nadwodnych i podwodnych obejmujących usunięcie słabego i uszkodzonego betonu oraz oczyszczenie stalowych prętów zbrojenia i uzupełnienie zbrojenia skorodowanego;
- 3) wykonaniem robót związanych z przystosowaniem budowli morskiej do założenia instalacji ochrony katodowej;
- 4) wypełnieniem uprzednio przygotowanych fragmentów budowli betonem lub betonem z tworzywami sztucznymi, łącznie z wypełnieniem rys i uszczelnieniem spoin.

Rozdział 5

Użytkowanie elementów ziemnych budowli ochronnej brzegu morskiego tworzonych i utrzymywanych metodą sztucznego zasilania.

§ 19. Utrzymywanie odcinków brzegu morskiego o sztucznie zmienionym poprzecznym profilu naturalnym jest użytkowaniem ziemnej budowli ochronnej lub elementu ziemnej budowli ochronnej.

§ 20. 1. Sztuczne zasilanie polega na utrzymywaniu odcinków brzegu morskiego wskutek refulacji urobku pobieranego z innych miejsc i pompowaniu go w odpowiedni sposób na dany odcinek brzegu co powoduje zmianę (zwiększenie szerokości) profilu plaży, wydmy i podbrzeża.

2. Wykonanie sztucznego zasilania wymaga wykonania i aktualizacji dokumentacji zasilania i utrzymania określonego odcinka brzegu opartej na badaniach przeprowadzonych zarówno na odcinku przewidzianym do zasilania jak i obszarze poboru piasku.

3. Gwałtowne zniszczenie elementu budowli ziemnej utworzonego metodą sztucznego zasilania jest założeniem użytkowym funkcjonowania budowli tego typu.

§ 21. 1. Dokumentacja, o której mowa w § 20 ust. 2, zawiera informacje dotyczące:

- 1) projektowanego przebiegu linii wody;
- 2) projektowanego kształtu strefy brzegowej, w tym w szczególności kształtu i wysokości wydmy, nachylenia plaży i dna;
- 3) uziarnienia osadów na obszarze poboru piasku, poza obszarami torów podejściowych i osadników portów oraz przebadanych miejsc poboru;
- 4) ilości materiału zasilającego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa się na podstawie profili strefy brzegowej dowiązanych do sytuacyjnej i wysokościowej osnowy geodezyjnej, rozmieszczonych maksymalnie co 100 m, prostopadłych do stycznej do linii brzegu w punkcie pomiaru.

§ 22. 1. Przed przystąpieniem do sztucznego zasilania brzegu morskiego oraz bezzwłocznie po ustalonym w dokumentach budowy zakończeniu zasilania wykonuje się szczegółowe pomiary batymetryczne oraz wysokościowe wzdłuż prostopadłych do linii brzegu morskiego profili, dowiązanych do osnowy geodezyjnej, w rozstawie nie większym niż 100 m, sięgających w morze poza strefę rew.

2. Pomiar wykonany przed przystąpieniem do sztucznego zasilania brzegu morskiego stanowi wyjściowy, zerowy pomiar batymetryczny do określenia przyrostu przekroju brzegu morskiego po wykonaniu sztucznego zasilania.

Rozdział 6

Użytkowanie budowli morskiej w warunkach wystąpienia przegłębienia lub spłylenia dna przy budowlu oraz konieczności wykonania podczyszczeniowych robót czerpalnych

§ 23. Właściciel lub zarządca budowli morskiej są obowiązani do okresowego sprawdzania głębokości dna przy budowlu, w okresach, o których mowa w § 85, a także do niezwłocznej likwidacji przegłębien dna.

§ 24. W przypadku stwierdzenia wystąpienia przegłębien dna w pasie przy konstrukcji budowli morskiej określonym w projekcie technicznym właściciel lub zarządca tej budowli podejmują bezzwłoczne działania zmierzające do ustalenia stopnia zagrożenia stateczności budowli, a następnie wprowadzić niezbędne środki zaradcze, ograniczenia wielkości obciążeń lub wielkości jednostek pływających albo inne ograniczenia eksploatacyjne albo wstrzymać użytkowanie budowli, jeżeli dalsze jej użytkowanie grozi awarią lub katastrofą budowlaną.

§ 25. W przypadku stwierdzenia powstania przegłębienia dna przy budowlu morskiej, spowodowanego oddziaływaniem strumieni zaśrubowych statków, tworzącego stan zagrożenia stateczności budowli, użytkowanie budowli wymaga określenia rozwiązania sposobu stabilizacji dna w odrębnym projekcie budowlanym.

§ 26. W przypadku stwierdzenia wystąpienia przegłębien dna przy budowlu morskiej na skutek oddziaływania prądów przydennych, które są spowodowane przepływem wzdłuż budowli morskiej określonego cieklu lub wywołane falowaniem w rejonie budowli likwidowanych przez zasyp, użytkowanie budowli po likwidacji przegłębienia wymaga sporządzenia dokumentacji określającej, że:

- 1) zasypy zostały wykonane przy użyciu gruntu mającego miarodajną średnicę ziaren d₅₀ trzykrotnie większą od średnicy ziaren gruntu rodzimego;
- 2) grunt zasypowy jest gruntem sypkim niezawierającym frakcji ilastych;
- 3) podczas realizacji zasypów prowadzona była kontrola powierzchni zasypu, poziomu stropu zasypu oraz profilu zasypu;
- 4) sprawdzona jest stateczność danego nabrzeża, pirsu lub pomostu, z uwzględnieniem oceny zjawiska tarcia negatywnego i wynikających z niego dodatkowych obciążeń pala

w przypadku wykonania zasypu w otoczeniu pali nabrzeży pomostowych, pirsów lub pomostów o miąższości zwiększonej ponad poziom określony głębokością techniczną (H_t).

§ 27. Wstrzymanie użytkowania zagrożonej budowli morskiej, o którym mowa w § 24, musi być połączone z maksymalnym możliwym odciążeniem budowli polegającym w szczególności na:

- 1) usunięciu składowanych towarów i materiałów;
- 2) wprowadzeniu zakazu cumowania jednostek pływających;
- 3) wstrzymaniu ruchu dźwignic, pojazdów i ludzi.

§ 28. Jeżeli w wyniku ograniczenia użytkowania budowli morskiej nie dopuszcza się do wjazdu dźwignic szynowych na sekcje zagrożone utratą stateczności, to do czasu usunięcia zagrożenia sekcje te zabezpiecza się przed możliwością przypadkowego wjazdu dźwignic. Zabezpieczenie to należy trwale połączyć z szynami toru poddźwignicowego.

§ 29. W przypadku gdy obok konstrukcji budowli morskiej głębokość jest większa niż głębokość techniczna (H_t), ale nie przekracza głębokości dopuszczalnej (H_{dop}), budowla ta może być nadal użytkowana pod warunkiem wprowadzenia przez właściciela lub zarządcę budowli obowiązku kontroli o określonej częstotliwości, dotyczącej głębokości, na której znajduje się dno.

§ 30. W dokumentach użytkowania budowli morskich, w których sąsiedztwie wykonano roboty zasypowe przegłębień dna, wymagane jest przedstawienie danych określających:

- 1) obszar robót zasypowych;
- 2) rodzaj gruntu zasypowego;
- 3) technologię robót;
- 4) nachylenie dna po zakończeniu robót zasypowych.

§ 31. 1. W odległości mniejszej niż 30 m od konstrukcji budowli morskiej nie wykonuje się usuwania spłyceń dna polegającego na wykonywaniu robót czerpalnych pogłębiarką ssącą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) występuje umocnienie dna pozwalające na użycie sprzętu do wykonania tego rodzaju robót;
- 2) zbadana i zapewniona jest szczelność połączenia umocnienia dna z konstrukcją budowli morskiej;

3) zbadana i zapewniona jest szczelność konstrukcji budowli morskiej podtrzymującej uskok naziomu.

§ 32. Spłylenia dna, w przypadkach gdy znajduje się ono na głębokości mniejszej niż głębokość techniczna (H_t), kwalifikuje się do podczyszczeniowych robót czerpalnych.

§ 33. Obszar prowadzenia robót zasypowych lub czerpalnych oraz miejsca zrzucania kotwic pogłębiarek oznakowuje się na akwencie zgodnie z wymaganiami przepisów portowych.

§ 34. Budowla morska, w której sąsiedztwie wykonywane były podczyszczeniowe roboty czerpalne lub zasypowe, może być użytkowana pod warunkiem wykonania planu batymetrycznego akwenu oraz atestu czystości dna.

Rozdział 7

Użytkowanie urządzeń cumowniczych i odbojowych

§ 35. 1. Nie wykonuje się wykopów wokół użytkowanych samodzielnych urządzeń cumowniczych posadowionych bezpośrednio na gruncie.

2. W przypadku konieczności wykonania wykopów, o których mowa w ust. 1, do czasu zasypania i właściwego zagęszczenia gruntu w tych wykopach nie dopuszcza się cumowania jednostek pływających przy danym samodzielnym urządzeniu cumowniczym.

§ 36. Jednostki pływające cumuje się w taki sposób, aby dziób lub rufa nie wystawały poza narożniki budowli morskiej, z wyjątkiem gdy taki sposób cumowania jest przewidziany w dokumentach użytkowania budowli.

§ 37. 1. Urządzenia cumownicze oznakowuje się numerami widocznymi z lądu i wody.

2. Numerację pachołów cumowniczych nanosi się w sposób trwały na górnej poziomej części głowicy pachoła. Numerację wykonuje się w kolorze czarnym.

3. Zasady numeracji pachołów cumowniczych ustalają właściciel, zarządca lub użytkownik budowli morskiej.

§ 38. Nie dopuszczalne jest:

- 1) zakrywanie lub tarasowanie urządzeń cumowniczych;
- 2) wykonywanie i utrzymywanie instalacji na urządzeniach odbojowych.

Rozdział 8

Użytkowanie torów podźwignicowych

§ 39. 1. Tolerancja ułożenia szyn toru podźwignicowego w stanie użytkowania powinna być zgodna z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką, w szczególności nie powinna przekraczać więcej niż 20% tolerancji szyn dla stanu budowy, określonej w Polskiej Normie PN-M-45494 Dźwignice - Tory jezdne żurawi wieżowych - Wymagania i badania.

2. W przypadku przekroczenia granicy, o której mowa w ust. 1, bezzwłocznie dokonuje się regulacji ułożenia szyn toru.

§ 40. Odstęp między obrysem składowanych ładunków lub towarów a poszczególnymi szynami toru podźwignicowego nie może być mniejszy niż 1,5 m.

§ 41. Nie dopuszcza się do składowania ładunków i towarów na szynach torów podźwignicowych.

Rozdział 9

Utrzymanie ścianek szczelnych

§ 42. 1. Oceny stanu technicznego ścianek szczelnych oraz palościanek pod względem wytrzymałościowym dokonuje się po upływie 30 lat od dnia ich pogrążenia.

2. Kolejny termin oceny stanu technicznego określa się w dokumentacji będącej wynikiem dokonanej oceny, o której mowa w ust. 1.

3. Sprawdzenia stanu technicznego ścianki szczelnej lub palościanki pod względem wytrzymałościowym wcześniej niż przed upływem 30 lat od dnia ich pogrążenia dokonuje się w przypadku:

- 1) zmiany sposobu użytkowania budowli morskiej, połączonej ze zmianą wielkości lub układu obciążeń na bardziej niekorzystne;
- 2) uszkodzenia konstrukcji budowli morskiej;
- 3) wszelkich zmian konstrukcji nośnej budowli;
- 4) stwierdzonego na podstawie badań wzrostu agresywności środowiska wodnego w stosunku do stanu przyjętego w projekcie budowlanym, na podstawie którego wybudowano budowlę morską z daną ścianką szczelną albo palościanką;
- 5) stwierdzenia w czasie okresowych badań podwodnych znacznej korozji ścianki szczelnej lub palościanki.

§ 43. Po upływie okresu trwania danego typu budowli morskiej, określonego zgodnie z § 4, dalszą przydatność stalowej ścianki szczelnej albo palościanki powinien określić rzeczoznawca budowlany lub osoba posiadająca uprawnienia budowlane w specjalności odpowiadającej zakresowi opinii, w szczególności na podstawie pomiarów grubości grzbietów i ramion brusów ścianki szczelnej lub palościanki.

§ 44. Pomiaru grubości brusów stalowej ścianki szczelnej albo stalowej palościanki dokonuje się co najmniej z dokładnością:

- 1) $\pm 0,5$ mm – dla brusów o wskaźniku wytrzymałości W_x do $1100 \text{ cm}^3/\text{m.b.}$;
- 2) $\pm 1,0$ mm – dla brusów o wskaźniku wytrzymałości W_x większym od $1100 \text{ cm}^3/\text{m.b.}$

§ 45. Pomiar grubości brusów na ich długości wykonuje się:

- 1) w poziomie I – tuż pod poziomem spodu żelbetowej nadbudowy budowli morskiej; odległość ta limitowana jest możliwością zeszlifowania powierzchni ścianki i wykonania pomiaru grubości;
- 2) w poziomie II – na głębokości 0,50 m poniżej średniego poziomu morza (SWW);
- 3) w poziomie III – na głębokości równej $1/3$ głębokości technicznej (H_t);
- 4) w poziomie IV – na głębokości równej $2/3$ głębokości technicznej (H_t);
- 5) w poziomie V – nad samym dnem akwenu;
- 6) na rzędnej występowania maksymalnego momentu zginającego w ściance szczelnej lub palościance.

§ 46. 1. Powstałe w trakcie użytkowania budowli morskich uszkodzenia mechaniczne, a także nieszczelności lub uszkodzenia mechaniczne, które miały miejsce w czasie wbijania brusów ścianek szczelnych pali i brusów palościanki, a które odsłonięto w trakcie pogłębiania dna akwenów albo w wyniku wystąpienia przegłębień dna zaistniałych w czasie użytkowania budowli morskich, powodujące utratę możliwości prawidłowego działania ścianek szczelnych lub palościanek w zakresie utrzymania uskoku naziomu, wymagają bezzwłocznych napraw i uszczelnień w trakcie użytkowania.

2. Bezzwłocznej naprawy wymagają także przebiccia, uszkodzenia, ugięcia, rysy, złamania i zerwania zamków ścianki szczelnej lub palościanki, a także zerwania kleszczy powstałe w wyniku uderzenia kadłuba jednostki pływającej w ściankę szczelną lub palościankę.

§ 47. Sposób wykonania uszczelnienia bądź naprawy uszkodzonych ścianek szczelnych albo palościanek określa się w dokumentacji stanowiącej podstawę do rozpoczęcia zamierzonego zakresu robót określonego zgodnie z wymogami ustawy.

Rozdział 10

Ustalenia szczególne dotyczące użytkowania i utrzymania sprawności technicznej budowli morskich

§ 48. Podczas użytkowania budowli morskiej nie dopuszczalne jest:

- 1) zastawianie drogi pożarowej w sposób uniemożliwiający jej wykorzystanie przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej;
- 2) umieszczanie przedmiotów na drogach ewakuacyjnych w sposób zmniejszający ich wymagane parametry użytkowe poniżej wymaganych wartości;
- 3) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do urządzeń przeciwpożarowych i ratunkowych;
- 4) stosowanie środków do konserwacji budowli morskich, w szczególności farb, lakierów, materiałów uszczelniających i powłok ochronnych, które mogłyby spowodować zanieczyszczenie wód morskich związkami toksycznymi;
- 5) instalowanie na budowli morskiej, bez zgody właściwego organu, wyposażenia i urządzeń nieprzewidzianych w projekcie budowlanym, według którego wykonano tę budowlę;
- 6) obciążanie budowli morskiej od strony wody i lądu ponad obciążenia dopuszczalne;
- 7) obciążanie budowli morskiej o konstrukcji oporowej w jej klinie odłamu fundamentami bezpośrednimi, jeżeli obciążenie tych fundamentów nie zostało uwzględnione w obliczeniach statycznych danej budowli morskiej;
- 8) wykonywanie odkrywek i wykopów przed tarczą lub blokiem kotwiącym budowlę morską.

§ 49. 1. Dopuszcza się wykonywanie robót, o których mowa w § 48 pkt 8, jeżeli jest to niezbędne ze względów bezpieczeństwa budowli morskiej. W takim przypadku ogranicza się użytkowanie budowli morskiej przez odciążenie rozpatrywanej sekcji lub całej budowli morskiej oraz wprowadzenie, w szczególności na czas prowadzenia tych robót, zakazu obciążania konstrukcji budowli, urządzeń cumowniczych oraz przyległego naziomu.

2. Grunt użyty do zasypania powstałych odkrywek i wykopów zagęszcza się w taki sposób, aby przeciwdziałać osiadaniu zasypu i aby możliwe było ponowne przejście przez budowlę morską przewidywanego obciążenia.

§ 50. 1. Próby silników napędu głównego jednostek pływających odbywają się wyłącznie na stanowiskach prób statków na uwięzi wyposażonych i specjalnie przystosowanych do tego celu.

2. Próby, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się zgodnie z wymaganiami instrukcji użytkownika stanowiska prób statków na uwięzi.

3. Instrukcja, o której mowa w ust. 2, przed zatwierdzeniem przez właściciela budowli morskiej podlega uzgodnieniu z dyrektorem właściwego terytorialnie urzędu morskiego.

4. Instrukcja, o której mowa w ust. 2, po zatwierdzeniu przez właściciela budowli podlega przekazaniu do kapitanatu portu.

5. Właściciel, zarządca lub użytkownik stanowiska stacji prób statków na uwięzi pisemnie informują, w języku polskim lub angielskim, kapitana statku odbywającego próby na uwięzi o ustaleniach obowiązujących na podstawie tej instrukcji.

§ 51. Odstęp między obrysem składowanych ładunków lub towarów a odwodną krawędzią budowli morskiej nie może być mniejszy niż 2,0 m.

§ 52. 1. Przy ustalaniu wysokości składowania ładunków uwzględnia się odporność ładunku na kruszenie się oraz możliwość samozapłonu.

2. Przy przeładunku materiałów powodujących zwiększenie intensywności korozji poza bieżącymi oględzinami samych konstrukcji prowadzi się także badania agresywności wód na podstawie warunków określonych przez organ ochrony środowiska.

§ 53. Właściciel, zarządca lub użytkownik budowli morskiej w okresie występowania niskich temperatur i zjawisk lodowych mają obowiązek zapewnienia odśnieżania i usuwania zalodzenia elementów niezbędnych do bezpiecznego użytkowania budowli morskiej oraz właściwego i nieprzerwanego działania urządzeń zainstalowanych w i na budowli morskiej.

§ 54. 1. W przypadku zmiany schematu obciążenia budowli morskiej polegającej na:

- 1) zmianie wielkości lub układu obciążeń konstrukcji budowli morskiej, które zgodnie z projektem dana budowla powinna wytrzymać, przez:
 - a) ustawienie i pracę urządzenia technicznego na szynach toru poddźwignicowego, posadowionego na konstrukcji budowli morskiej, wywołującego obciążenia większe albo bardziej niekorzystne od przyjętych w projekcie budowlanym lub w posiadanej ekspertyzie technicznej opracowanej m.in. w oparciu o Polskie Normy: PN-EN 1990 Eurokod – Podstawy projektowania konstrukcji, PN-EN 1991 Eurokod 1 – Oddziaływania na konstrukcje (norma wieloczęściowa),
 - b) składowanie w istniejących zasobniach albo placach składowych, usytuowanych na konstrukcji budowli morskiej lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie, ładunków i towarów w ilości powodującej przekroczenie dopuszczalnego równomiernie

rozłożonego jednostkowego obciążenia dla zasobni lub placu składowego (q_{dop}), wyrażonego w kN/m^2 lub kPa ,

- c) dobijanie, odbijanie i postój przy budowli morskiej jednostek pływających o wymiarach większych niż wymiary statku uwzględnionego w obliczeniach statycznych projektu budowlanego, według którego zrealizowano budowlę morską, w tym dużych statków odlichtowanych o zredukowanym zanurzeniu (T_{zr}) lub statków pustych o zanurzeniu (T_p);
- 2) złomowaniu jednostek pływających przy budowli morskiej, składowaniu złomu lub wraków jednostek pływających na konstrukcji budowli morskiej lub na naziemiu przyległym do budowli morskiej wybudowanej i przystosowanej do innego celu,
- 3) zmianie rodzaju przeładowywanych towarów lub ładunków na budowli morskiej powodujących powstanie albo wzrost negatywnego oddziaływania na środowisko

– sporządza się ekspertyzę techniczną zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 5 ustawy.

2. W przypadku gdy ekspertyza techniczna, o której mowa w ust. 1, a dotycząca sytuacji opisanej w ust. 1 pkt 1 lit. c, wykaże, że przy wprowadzeniu dodatkowych warunków możliwe jest dobijanie, cumowanie i postój przy budowli morskiej danej jednostki pływającej, które nie spowodują przekroczenia maksymalnych obciążeń przyjętych przy projektowaniu tej budowli, podmiot zarządzający, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796), określa jednorazowo warunki bezpiecznego podejścia, cumowania i postoju danej jednostki, a w szczególności: prędkość podchodzenia i dobijania, maksymalną prędkość wiatru przy której można prowadzić obsługę jednostki, ewentualną asystę holowników.

§ 55. W przypadku zmiany sposobu użytkowania budowli morskiej polegającej na podjęciu działalności zmieniającej warunki bezpieczeństwa pożarowego budowli, w szczególności przeładunku paliw płynnych, gazów płynnych, innych ładunków niebezpiecznych powodujących powstanie zagrożenia pożarowego na budowlach morskich wybudowanych i przystosowanych dotychczas do przeładunku innych towarów lub ładunków albo do innych celów, wymagana jest ekspertyza, o której mowa w art. 71 ust. 2a ustawy.

§ 56. W przypadku zmiany polegającej na zwiększeniu głębokości dopuszczalnej (H_{dop}) przy budowli morskiej, a także zwiększeniu głębokości technicznej (H_t) umożliwiającej obsługę statków większych niż to określono w pierwotnym projekcie budowlanym lub decyzji o zmianie sposobu użytkowania danej budowli morskiej, gdy zwiększenie głębokości

dopuszczalnej (H_{dop}) lub technicznej (H_t) wiąże się z wykonaniem robót czerpalnych, przeprowadza się je zgodnie z wymogami określonymi dla wykonania robót czerpalnych przy budowlu morskiej.

DZIAŁ III

Szczegółowy zakres kontroli budowli morskich

§ 57. 1. Kontrole budowli morskich przeprowadzają, z uwzględnieniem art. 62 ust. 4 ustawy, właściciel lub zarządca tych budowli. Kontrole obejmują całą konstrukcję budowli morskiej wraz z instalacjami, urządzeniami oraz innym celowym wyposażeniem, z wyłączeniem urządzeń technicznych.

2. Kontrole przeprowadza się z częstotliwością i ze szczegółowością, które dostosowuje się do celu, jakiemu mają służyć.

3. Wszelkie dokumenty uzyskane w wyniku przeprowadzenia kontroli i badań budowli morskiej oraz techniczne oceny, opinie, ekspertyzy i atesty dołącza się do książki obiektu budowlanego budowli morskiej.

4. Z kontroli, o której mowa w ust. 1, osoba przeprowadzająca kontrolę sporządza protokół kontroli, o którym mowa w art. 62a ustawy.

§ 58. Wyróżnia się następujące rodzaje kontroli budowli morskich:

- 1) bieżące oględziny w czasie użytkowania budowli morskiej, które stanowią kontrolę bezpiecznego użytkowania obiektu, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy;
- 2) kontrola okresowa, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 3) kontrola okresowa, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 4) kontrola nadzwyczajna, która stanowi kontrolę bezpiecznego użytkowania obiektu, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy.

§ 59. Bieżące oględziny, o których mowa w § 58 pkt 1, polegają na ocenie wizualnej nadwodnych elementów budowli morskiej oraz wyposażenia wykonywanej przez osoby wyznaczone przez właściciela lub zarządcę budowli morskiej. Częstotliwość bieżących oględzin ustalają właściciel lub zarządca tej budowli.

§ 60. Zakres bieżących oględzin nadwodnych elementów budowli morskiej powinien obejmować obserwacje co najmniej:

- 1) korony budowli i przyległego naziomu;
- 2) umocnień skarp i narzutów wraz z przyległym naziomem;

- 3) elementów konstrukcji budowli;
- 4) urządzeń cumowniczych i odbojowych;
- 5) urządzeń wyjściowych;
- 6) przykryć kanałów, studzienek i wnęk instalacyjnych;
- 7) stanu funkcjonowania instalacji odwodnieniowych;
- 8) stanu elementów drewnianych, gumowych, stalowych, betonowych, żelbetowych i z betonu sprężonego;
- 9) stanu powłok ochronnych oraz elementów instalacji ochrony katodowej;
- 10) stanu oznakowania nawigacyjnego budowli morskiej;
- 11) działania oświetlenia:
 - a) zewnętrznego o świetle w kolorze białym,
 - b) oznakowania nawigacyjnego,
 - c) świateł ostrzegawczych;
- 12) stanu tablic informacyjnych i ostrzegawczych oraz ich oświetlenia,
- 13) stanu wodowskazów i innych urządzeń pomiarowych.

§ 61. Bieżące oględziny nadwodnych elementów budowli morskiej przeprowadza się w szczególności:

- 1) po zacumowaniu oraz po odcumowaniu wszelkich jednostek pływających;
- 2) po wystąpieniu warunków pogodowych odbiegających od przeciętnych, a w szczególności:
 - a) po silnych sztormach,
 - b) w czasie wystąpienia ekstremalnie wysokich lub niskich stanów wody i zaraz po ich ustąpieniu,
 - c) po ustąpieniu silnych mrozów,
 - d) po długotrwałych i intensywnych opadach atmosferycznych.

§ 62. W przypadku stwierdzenia podczas bieżących oględzin widocznych zmian mogących wpływać na bezpieczeństwo konstrukcji lub na bezpieczeństwo użytkowania budowli morskiej sporządza się opis zauważonych zmian uzupełniony, w przypadku takiej potrzeby, dokumentacją fotograficzną.

§ 63. 1. Kontrolę okresową, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy, polegającą na sprawdzaniu stanu technicznej sprawności budowli morskich przeprowadzają,

z uwzględnieniem art. 62 ust. 4 ustawy, właściciel lub zarządca budowli morskiej co najmniej raz w roku, z wyjątkiem:

- 1) budowli morskich, na których przeładowuje się materiały, ładunki lub towary wchodzące w reakcje z materiałami, z których zbudowana jest budowla morska, oraz mogące spowodować skażenie wód portowych, powodujące intensyfikację korozji elementów konstrukcyjnych i wyposażenia budowli morskich,
- 2) przystani promów morskich i portowych oraz przystani statków ro-ro i pasażerskich,
- 3) falochronów narzutowych, nasypowych lub mieszanych oraz budowli ochrony brzegu morskiego o tym rodzaju konstrukcji tworzących linię brzegową

– dla których obowiązek przeprowadzania tych kontroli ustala się co pół roku.

2. Kontrolę okresową okładzin skarp kanałów morskich i umocnień brzegowych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wykonuje się w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu budowy i powtarza aż do momentu, gdy zastosowane do zatrzymania erozji środki osiągną wymagane warunki stabilnego zabezpieczenia. Następnie kontrole okresowe przeprowadza się w terminach określonych w ust. 1 pkt 3 i w § 67.

§ 64. Podczas kontroli okresowej, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy, przeprowadza się szczegółowy przegląd części nadwodnej budowli morskiej, poprzedzając go sporządzeniem planów batymetrycznych zgodnie z § 85.

§ 65. Kontrola okresowa budowli morskiej, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy, obejmuje w szczególności:

- 1) sprawdzenie stanu technicznego wyposażenia, urządzeń i instalacji narażonych w sposób szczególny na wpływy szkodliwe z otoczenia;
- 2) sprawdzenie sprawności działania instalacji i urządzeń zapewniających bezpieczeństwo użytkowania budowli morskiej oraz służących ochronie środowiska;
- 3) sprawdzenie elementów budowli morskiej, które wymieniono w dokumentach sporządzonych podczas bieżących oględzin, określonych w § 62.

§ 66. Okresowa kontrola, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy, skarp kanałów morskich oraz umocnień brzegowych obejmuje obserwacje w zakresie:

- 1) odkształceń – osiadania górnej części skarpy i wybrzuszania się jej w kierunku podstawy, które mogą wskazywać na początkową utratę stateczności;

- 2) pęknięć – szeregu pęknięć równoległych do grzbietu i równoległego obsuwania się w kierunku podstawy, które mogą wskazywać na początkową utratę stateczności na skutek obsuwania się skarpy górnej;
- 3) pęknięć – szeregu pęknięć o heksagonalnym lub losowym przebiegu spękań, które mogą wskazywać na skurcz powstały w wyniku wysuszenia się ilów;
- 4) szczelin – otwarcia się spoin i szczelin w okładzinie z elementów prefabrykowanych, które mogą wskazywać na początkową utratę stateczności na skutek poślizgu pionowego lub poślizgu powierzchniowego;
- 5) przecieków wody unoszącej cząstki gruntu ze skarpy, które mogą wskazywać na erozję wewnętrzną lub erozję spływową.

§ 67. Skarpy ilaste sprawdza się bezpośrednio po ulewnym lub długotrwałym deszczu albo po ataku fal, a także po okresie suchym w celu określenia efektu wchodzenia wody do powierzchniowych szczelin gruntu.

§ 68. W przypadku istnienia wątpliwości w odniesieniu do krótko- i długookresowej obserwacji stateczności skarp wałów instaluje się urządzenia badawcze, które będą ostrzegać o zagrożeniu utraty stateczności skarpy, w celu umożliwienia skutecznej naprawy przed osiągnięciem stanu katastrofalnego w postaci obsunięcia się skarpy.

§ 69. W przypadku skarp podwodnych, a w szczególności tych, przy których odbywa się ruch jednostek pływających, przy badaniu stateczności skarp wykonuje się sondowanie zboczny i dna, które pozwala określić istniejące nachylenie skarp i porównanie go z nachyleniem dopuszczalnym.

§ 70. 1. Kontrolę okresową, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy, polegającą na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej i wartości użytkowej całej budowli morskiej wraz z jej częścią podwodną oraz sprawdzeniu estetyki i otoczenia tej budowli przeprowadzają, z uwzględnieniem art. 62 ust. 4 ustawy, właściciel lub zarządca danej budowli co najmniej raz na 5 lat, z wyjątkiem:

- 1) elementów konstrukcyjnych budowli morskich w pierwszych 3 latach użytkowania budowli morskiej,
- 2) falochronów narzutowych, nasypowych lub mieszanych

– dla których obowiązek przeprowadzania tych kontroli ustala się co 3 lata.

2. Jeżeli budowla morska była realizowana etapami i oddanie do eksploatacji poszczególnych etapów nastąpiło w różnych latach, to kontrolę okresową można wykonać w tym samym roku, nie przekraczając terminów wskazanych w ust. 1.

§ 71. Podczas kontroli okresowej, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy, przeprowadza się kontrolę części nadwodnej i podwodnej budowli morskiej, poprzedzając ją:

- 1) pomiarami geodezyjnymi przemieszczeń pionowych i poziomych jej elementów konstrukcyjnych, jeżeli istnieją geodezyjne punkty pomiarowe;
- 2) sporządzeniem planów batymetrycznych akwenu;
- 3) sporządzeniem atestów nurkowych badania podwodnego;
- 4) sporządzeniem sprawozdania z badania dna.

§ 72. 1. Kontrola okresowa, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy, obejmuje w szczególności:

- 1) w przypadku nabrzeża, obrzeża, pirsu, mola i pomostu:
 - a) przeprowadzenie pomiarów batymetrycznych akwenu oraz, jeżeli jest to zasadne, dodatkowo badań sonarowych obejmujących pas dna o szerokości do 50 m, jednak nie mniejszej niż trzykrotna głębokość techniczna H_t w miejscu posadowienia budowli, mierząc prostopadle od konstrukcji danej budowli,
 - b) sprawdzenie szczelności zamków ścianek szczelnych, palościanek i skrzyń,
 - c) ustalenie wielkości ubytków, pęknięć, obszarów i zasięgu korozji elementów konstrukcyjnych budowli,
 - d) sprawdzenie aktualnych warunków posadowienia budowli na podstawie planów batymetrycznych akwenu, sprawozdania z badania dna i atestów nurkowych badania podwodnego,
 - e) określenie stanu dostępnych elementów systemu nośnego budowli oraz ich połączeń,
 - f) ustalenie wielkości osiadań, ugięć i przemieszczeń całych konstrukcji i ich elementów składowych,
 - g) określenie stanu nawierzchni i zasypów za konstrukcją nabrzeży,
 - h) określenie działania instalacji obniżającej poziom wody gruntowej za ścianą nabrzeża lub obrzeża,
 - i) sprawdzenie stanu elementów oraz podzespołów instalacji ochrony katodowej,
 - j) sprawdzenie stanu technicznego umocnienia dna,
 - k) określenie natężenia i równomierności oświetlenia,

- l) określenie stanu technicznego całości wyposażenia budowli morskiej;
- 2) w przypadku falochronów:
 - a) pomiarów batymetrycznych akwenu oraz, jeżeli jest to zasadne, dodatkowo badań sonarowych obejmujących pas dna o szerokości do 50 m, jednak nie mniejszej niż trzykrotna głębokość techniczna H_t w miejscu posadowienia budowli, mierząc prostopadle od konstrukcji danej budowli,
 - b) ustalenie wielkości ubytków materiałów zasypowych i wypełniających,
 - c) sprawdzenie aktualnych warunków posadowienia budowli na podstawie planów batymetrycznych akwenu, sprawozdania z badania dna i atestów nurkowych badania podwodnego,
 - d) ustalenie wielkości przemieszczeń całości konstrukcji i ich elementów składowych,
 - e) określenie stanu technicznego całości wyposażenia falochronów;
- 3) w przypadku dalb i innych samodzielnych konstrukcji cumowniczo-odbojowych:
 - a) sprawdzenie stanu technicznego elementów nośnych, w tym szczególnie stanu zabezpieczeń antykorozyjnych,
 - b) określenie występowania w promieniu 50 m wokół budowli morskiej odchylen od przyjętej głębokości technicznej (H_t),
 - c) sprawdzenie połączenia pali z konstrukcją głowicową,
 - d) określenie stanu połączeń elementów konstrukcji głowicowej oraz zamocowań urządzeń odbojowych lub cumowniczych,
 - e) sprawdzenie stanu technicznego umocnienia dna,
 - f) określenie stanu technicznego całości wyposażenia;
- 4) w przypadku budowli ochrony brzegu morskiego:
 - a) sprawdzenie aktualnych warunków posadowienia budowli,
 - b) ustalenie wielkości ubytków materiału narzutowego i zasypowego,
 - c) określenie stanu okładzin skarp,
 - d) określenie stanu zużycia elementów drewnianych i żelbetowych budowli,
 - e) sprawdzenie, czy nie występują przegłębienia dna w obszarze wpływu konstrukcji,
 - f) sprawdzenie stanu konstrukcji i przemieszczeń opasek brzegowych,
 - g) ustalenie wielkości osiadań i innych przemieszczeń pozostałych budowli ochrony brzegu morskiego.

2. Zakres kontroli okresowej, o której mowa w ust. 1, obejmuje również szczegółowe sprawdzenie stanu technicznego wyposażenia, urządzeń i instalacji budowli morskiej, łącznie z ich zamocowaniami, osłonami i przekryciami.

§ 73. Przerwy w użytkowaniu instalacji, urządzeń, wyposażenia lub całej budowli morskiej nie mają wpływu na terminy przeprowadzania kontroli okresowych.

§ 74. 1. Za pierwszą kontrolę okresową, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy, uznaje się sprawdzenie budowli podczas odbioru połączonego z przekazaniem do użytkowania.

2. Poza stwierdzeniem poprawnego działania wszystkich instalacji i urządzeń technicznych uzyskuje się wyniki wszystkich pomiarów wyjściowych parametrów podlegających monitoringowi i opisać zdarzenia, warunki i okoliczności występujące w trakcie tych pomiarów.

3. Jeżeli w czasie, gdy budowla morska powstawała, przeprowadzano pomiary geodezyjne, konieczne jest dołączenie tych pomiarów do wyników pomiaru wyjściowego wraz z opisem zdarzeń i okoliczności występujących w trakcie tych pomiarów.

§ 75. Wyniki kontroli okresowej przedstawia się w protokole kontroli okresowej, w którym zamieszcza się wykaz koniecznych robót budowlanych, ich rodzaj i zakres oraz uzasadnienie zaleconych terminów wykonania.

§ 76. 1. W przypadku wystąpienia nieprzewidywanych zdarzeń, a w szczególności gdy:

- 1) wystąpiła klęska żywiołowa, która spowodowała uszkodzenie budowli morskiej,
- 2) doszło do kolizji jednostki pływającej z budowlą morską,
- 3) wystąpiło w obszarze wpływu budowli morskiej nagłe przegłębienie dna,
- 4) stan techniczny konstrukcji budowli morskiej może budzić poważne zastrzeżenia z punktu widzenia jej nośności lub stateczności

– właściciel lub zarządca budowli morskiej obowiązani są do przeprowadzenia kontroli nadzwyczajnej, która jest realizowana przez osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi.

2. Kontrola nadzwyczajna wymagana jest również, gdy:

- 1) protokół kontroli okresowej zabrania dalszego zgodnego z przeznaczeniem użytkowania budowli morskiej lub jej elementów;
- 2) planowana jest zmiana warunków lub sposobu użytkowania budowli morskiej.

3. Zakres kontroli nadzwyczajnej oraz wymagane badania są określane przez osoby posiadające uprawnienia, o których mowa w ust. 1, tak aby końcowym wynikiem była ocena

techniczna dotycząca w szczególności przydatności budowli morskiej do dalszego użytkowania, warunków dalszego użytkowania, a także dopuszczalnych obciążeń i naprężeń.

§ 77. Kontrola sprawności działania instalacji ochrony katodowej stalowych elementów konstrukcyjnych budowli morskich, głównie pali, palościanki i ścianki szczelnej, polega na wykonaniu pomiarów potencjału elektrochemicznego oraz sprawdzeniu zamocowania anod.

DZIAŁ IV

Dokumentowanie warunków użytkowania budowli morskiej

Rozdział 1

Wymagania ogólne

§ 78. 1. Dokumentację użytkowania budowli morskiej stanowią:

- 1) dokumentacja budowy i powykonawcza;
- 2) dokumentacja przejmowania budowli morskich do użytkowania;
- 3) dokumentacja odbioru budowli morskiej;
- 4) książka obiektu budowlanego;
- 5) instrukcja użytkowania oraz konserwacji maszyn i urządzeń, w jakie wyposażona jest budowla morska;
- 6) decyzja o pozwoleniu na użytkowanie budowli morskiej;
- 7) decyzja o zmianie sposobu użytkowania budowli morskiej lub jej części;
- 8) sporządzone w całym okresie użytkowania danej budowli morskiej:
 - a) ekspertyzy stanu technicznego całej budowli morskiej lub jej części wykonane przez osoby uprawnione,
 - b) opinie oraz oceny stanu technicznego całej budowli morskiej lub jej części, wykonane i sprawdzone przez osoby posiadające uprawnienia, określone w ustawie, w specjalności odpowiadającej zakresowi opinii,
 - c) projekty opracowane w okresie użytkowania budowli,
 - d) protokoły kontroli okresowych,
 - e) protokoły badań, pomiarów i sprawdzeń sporządzone w całym okresie użytkowania budowli morskiej,
 - f) protokoły okresowych pomiarów agresywności korozyjnej środowiska, postępu procesów korozyjnych i skuteczności zabezpieczeń antykorozyjnych,

- g) projekty lub programy długoletnich badań przemieszczeń poziomych i pionowych budowli morskiej, a także wyniki i analizy badań tych przemieszczeń,
- h) plany batymetryczne akwenu określonego dla danej budowli morskiej,
- i) atesty czystości dna,
- j) sprawozdanie z badania dna,
- k) atesty nurkowe badań podwodnych podwodnej części budowli morskiej,
- l) analizy chemiczne prób osadów dennych,
- m) inne dokumenty dotyczące zagadnień technicznych lub eksploatacyjnych sporządzane w całym okresie użytkowania budowli morskiej.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się w warunkach zapewniających jej przydatność do użytku oraz możliwość wykorzystania w całym okresie użytkowania budowli morskiej.

§ 79. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia dokumentacji budowy i dokumentacji powykonawczej właściciel lub zarządca budowli morskiej mają obowiązek sporządzenia inwentaryzacji budowli oraz ekspertyzy technicznej lub przeprowadzenia próbnego obciążenia budowli morskiej, czyli zastosowania metody badania nowo wykonanej konstrukcji poprzez jej obciążenie, w celu określenia aktualnych parametrów techniczno-użytkowych oraz warunków dalszego użytkowania takiej budowli.

Rozdział 2

Dokumentowanie przejmowania budowli morskich do użytkowania

§ 80. 1. Przed przekazaniem budowli morskiej użytkownikowi właściciel tej budowli powinien w szczególności:

- 1) zapewnić przyłączenie budowli morskiej do instalacji i sieci zasilających tę budowlę w media, takie jak: energia elektryczna, telekomunikacja, gazy techniczne, olej bunkrowy, sprężone powietrze, para wodna, woda przeznaczona do spożycia przez ludzi, technologiczna i do celów przeciwpożarowych;
- 2) ustawić tablice określające wielkość dopuszczalnego obciążenia naziomu lub konstrukcji budowli morskiej, z określeniem szerokości pasa lub obszaru, w którym ma być ona zachowana;
- 3) ustawić tablice zakazu kotwiczenia zgodne z aktualnym poziomem wiedzy, w szczególności spełniające wymagania Polskiej Normy PN-W-49302 Oznakowanie

nawigacyjne - Tablice zakazu kotwiczenia - Znaki, oraz zapewnić ich właściwe oświetlenie od zachodu do wschodu słońca w przypadku budowli morskiej:

- a) przez którą do przyległego akwenu przechodzą wszelkiego rodzaju kable lub rurociągi,
 - b) przy której wykonane jest umocnienie dna;
- 4) zapewnić wykonanie i ustawienie tablic informujących o maksymalnej wysokości statków mogących przepływać pod przewodami napowietrznymi przechodzącymi nad określonymi budowlami morskimi lub akwenami;
 - 5) wystawić oznakowanie nawigacyjne zgodne z wymogami projektu budowlanego.

2. Spełnienie wymogów wymienionych w ust. 1 właściciel budowli potwierdza użytkownikowi pisemnie.

§ 81. 1. W przypadku zmiany właściciela budowli morskiej w czasie jej użytkowania dotychczasowy właściciel budowli morskiej przekazuje nowemu właścicielowi kompletną dokumentację użytkowania danej budowli.

2. W przypadku braków w dokumentacji, o której mowa w ust. 1, obowiązek jej uzupełnienia ciąży na dotychczasowym właścicielu budowli morskiej.

§ 82. 1. Warunki użytkowania budowli morskiej wymagają udokumentowania aktualnego stanu przyległego obszaru gruntów pokrytych wodami oraz aktualnego stanu podwodnej części budowli morskiej.

2. Wymaganymi dokumentami potwierdzającymi stan, o którym mowa w ust. 1, są:

- 1) plan batymetryczny akwenu;
- 2) atest nurkowy badania podwodnego;
- 3) sprawozdanie z badania dna;
- 4) atest czystości dna.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, wymagają zatwierdzenia przez właściwy urząd morski albo Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej w Gdyni.

Rozdział 3

Plan batymetryczny akwenu

§ 83. 1. Plan batymetryczny akwenu jest zapisem wykonanych pomiarów batymetrycznych opracowanym zgodnie z obowiązującymi przepisami służby hydrograficznej, służącym w szczególności do ustalenia:

- 1) głębokości nawigacyjnej (H_n);

- 2) głębokości nawigacyjnej aktualnej (H_{na});
- 3) przegłębienie dna;
- 4) spłyceń dna.

2. Dokładność pomiarów batymetrycznych wykorzystywanych do opracowania planu batymetrycznego nie może być mniejsza niż określona w obowiązujących przepisach, o których mowa w ust. 1.

§ 84. 1. Plan batymetryczny akwenu jest wykorzystywany przez właściciela, zarządcę lub użytkownika budowli morskiej oraz przez właściwe organy przy określaniu stateczności tych budowli.

2. Wyróżnia się następujące rodzaje planów batymetrycznych akwenu:

- 1) okresowe;
- 2) kontrolne;
- 3) awaryjne.

§ 85. 1. Okresowe plany batymetryczne akwenu sporządza się:

- 1) co dwa lata – przy nieregularnym użytkowaniu akwenów i budowli morskich oraz w przypadku stoczniowych konstrukcji hydrotechnicznych;
- 2) raz w roku – przy regularnym użytkowaniu akwenów i budowli morskich, w tym budowli przeznaczonych do przeładunku towarów i ładunków drobnicowych, masowych i kontenerów;
- 3) w okresie krótszym niż rok:
 - a) przy intensywnym użytkowaniu akwenów i budowli morskich, przy których odbywa się przeładunek ładunków masowych luzem, oraz gdy ładunek ten wpada do akwenu i mogą wystąpić duże spłyceń dna,
 - b) przy budowlach morskich wchodzących w skład terminali pasażerskich, promowych, paliwowych, gazowych, paliwowo-gazowych, instalacyjnych oraz serwisowych,
 - c) w przypadku konieczności użytkowania budowli morskiej będącej w stanie przedawaryjnym,
 - d) dla stanowisk stacji prób statków na uwięzi.

2. Okres krótszy niż rok, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa się w dokumentach kontroli okresowych.

§ 86. Kontrolne plany batymetryczne akwenu sporządza się w przypadku:

- 1) wykonania robót czerpalnych;
- 2) wykonania robót zasypowych w celu likwidacji przegłębień dna;
- 3) konieczności uzyskania decyzji o zmianie sposobu użytkowania budowli morskiej, w szczególności przed obciążeniem budowli morskiej dźwignicą wywołującą większe lub bardziej niekorzystne obciążenia;
- 4) wykonania umocnienia dna.

§ 87. Awaryjne plany batymetryczne akwenu sporządza się w przypadku:

- 1) stwierdzenia użycia śruby przez statek zacumowany do budowli morskiej nieprzystosowanej do takiego użytkowania;
- 2) po każdym sztormie, który wywołał określone w dokumentacji maksymalne falowanie na akwenu przy budowli morskiej – w szczególności w przypadku falochronów;
- 3) każdorazowo po zaistniałej awarii budowli morskiej.

§ 88. 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi jednostek pływających, projektowania, posadawiania oraz kontroli budowli morskich właściwe są wyłącznie plany batymetryczne akwenu sporządzone lub sprawdzone (autoryzowane) przez hydrografa morskiego posiadającego dyplom kategorii A, wydany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41e ust. 5 pkt 2–5 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

2. Plany batymetryczne, o których mowa w ust. 1, wymagają zatwierdzenia przez właściwy urząd morski albo Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej w Gdyni.

Rozdział 4

Atesty nurkowe badania podwodnego

§ 89. Kwalifikacje zawodowe osób wykonujących roboty podwodne związane z uzyskaniem atestów nurkowych badania podwodnego są określone w odrębnych przepisach.

§ 90. 1. Atest nurkowy badania podwodnego podwodnej części budowli morskiej powinien zawierać inwentaryzację podwodnej części budowli morskiej i ocenę wyników tej inwentaryzacji oraz stwierdzać, czy podwodne elementy konstrukcji budowli morskiej są wykonane zgodnie z projektem budowlanym i znajdują się w określonym stanie technicznym oraz czy nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa kadłubów jednostek pływających obsługiwanych przy tej budowlu.

2. Atest nurkowy badania podwodnego powinien zawierać w szczególności potwierdzenie:

- 1) szczelności ścianki szczelnej albo palościanki, z dokładnym przedstawieniem w części rysunkowej, stanowiącej integralną część atestu:
 - a) rzędnej dna, do jakiej zbadano szczelność ścianki szczelnej lub palościanki, wraz ze wszystkimi przejściami ściągów, rurociągów, kabli i innych instalacji, oraz
 - b) szkicowego planu sytuacyjnego z metrażem ścianki lub palościanki oraz z określeniem początku i kierunku prowadzenia badań i pomiarów;
- 2) braku wystających podwodnych elementów konstrukcji budowli morskiej poza lico odwodnej ściany nadbudowy budowli morskiej, a także resztek konstrukcji mocujących deskowanie, które mogłyby uszkodzić kadłub jednostki pływającej;
- 3) braku uszkodzeń i odkształceń pali usytuowanych pod wodą;
- 4) właściwego wykonania całości umocnienia dna wraz z określeniem rzędnych, wymiarów i ewentualnego nachylenia konstrukcji tego umocnienia, ze szczególnym uwypukleniem wyników badań szczelności styku połączenia umocnienia dna ze ścianką szczelną, palościanką i palami oraz badań stanu zewnętrznej krawędzi konstrukcji umocnienia dna.

3. Atest nurkowy badania podwodnego sporządzany w czasie użytkowania budowli morskiej powinien zawierać ponadto informacje dotyczące stanu technicznego podwodnych elementów konstrukcyjnych budowli morskich oraz określać rodzaj, stopień, obszar i miejsce występowania korozji, a także stan podwodnych zabezpieczeń powłokowych i stopień zużycia elementów instalacji ochrony katodowej.

4. Atest nurkowy badania podwodnego sporządzany po wykonaniu robót czerpalnych, mających na celu pogłębienie dna akwenu przy budowli morskiej, a związanych z ustaleniem nowej głębokości technicznej (H_t), powinien także określać szczelność i stan techniczny ścianki szczelnej, palościanki, pali lub innego rodzaju fundamentu budowli morskiej w miejscu odsłoniętym w czasie tych robót czerpalnych, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1.

Rozdział 5

Sprawozdanie z badania dna

§ 91. Sprawozdanie z badania dna sporządza się na podstawie materiałów z realizacji prac przeprowadzonych przynajmniej w jeden z następujących sposobów:

- 1) trałowanie hydrograficzne (trały mechaniczne);
- 2) trałowanie hydroakustyczne (sonary, echosondy wielowiązkowe i wieloprzetwornikowe);

3) inspekcja środkami telewizji podwodnej.

§ 92. 1. Sprawozdanie z badania dna wymaga udokumentowania w formie opisowej i kartograficznej przedstawiających przetrałowany lub przebadany obszar dna.

2. W przypadku wykrycia przeszkód podwodnych dokument, o którym mowa w ust. 1, wymaga naniesienia ich położenia oraz dołączenia udokumentowanego opisu wykrytych przeszkód podwodnych.

3. W przypadku usunięcia przeszkód podwodnych dokument, o którym mowa w ust. 1, zostaje uzupełniony o atest czystości dna.

§ 93. 1. Sprawozdanie z badania dna opartego na trałowaniu hydrograficznym w obrębie budowli morskich wyposażonych w umocnienie dna nie może obejmować obszaru umocnienia dna oraz przyległego do niego pasa o szerokości 10 m.

2. Sprawozdanie z badania pasa dna, o którym mowa w ust. 1, nieobjętego trałowaniem hydrograficznym sporządza się na podstawie badania dna sporządzonego na podstawie badania przez nurka lub inspekcję środkami telewizji podwodnej.

§ 94. Sprawozdanie z badania dna akwenu sporządza się:

- 1) w związku z przekazaniem do użytkowania nowej budowli morskiej przeznaczonej do obsługi jednostek pływających;
- 2) w związku z odbiorem i przekazaniem do użytkowania istniejącej budowli morskiej przeznaczonej do obsługi jednostek pływających, jeżeli dokonano ich przebudowy, montażu, remontu lub zmiany sposobu użytkowania, połączonych z robotami rozbiórkowymi prowadzonymi od strony odwodnej krawędzi budowli morskiej;
- 3) przed dokonaniem okresowej kontroli istniejącej budowli morskiej przeprowadzanej co najmniej raz na pięć lat.

§ 95. 1. Dla celów użytkowania budowli morskich zapewniających bezpieczeństwo żeglugi jednostek pływających właściwe jest wyłącznie sprawozdanie z badania dna sporządzone lub sprawdzone (autoryzowane) przez hydrografa morskiego posiadającego dyplom kategorii A, wydany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41e ust. 5 pkt 2–5 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

2. Sprawozdania z badania dna, o których mowa w ust. 1, wymagają zatwierdzenia przez właściwy urząd morski albo Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej w Gdyni.

Rozdział 6

Atest czystości dna

§ 96. Atest czystości dna przy budowli morskiej jest dokumentem określającym, że pas dna o szerokości określonej przez upoważnionego przedstawiciela właściwego terytorialnie urzędu morskiego został sprawdzony i że nie znajdują się na nim żadne przeszkody nawigacyjne ograniczające eksploatację budowli morskiej bądź zagrażające bezpieczeństwu jednostek pływających.

§ 97. Atest czystości dna jest sporządzany na podstawie:

- 1) sprawozdania z badania dna wykonanego po usunięciu wcześniej rozpoznanych przeszkód lub
- 2) sprawozdania z badania dna określającego rozpoznane przeszkody oraz dokumentów stwierdzających, że przeszkody zostały usunięte.

§ 98. Atest czystości dna może być sporządzony dla konkretnej głębokości, przy zalegających niewielkich przeszkodach nawigacyjnych na głębokości większej niż określona w atencie.

DZIAŁ V

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

§ 99. 1. Kontrole wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Atesty badania podwodnego sporządzone na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 23 października 2006 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania oraz szczegółowego zakresu kontroli morskich budowli hydrotechnicznych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały sporządzone.

§ 100. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER INFRASTRUKTURY

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 23 października 2006 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania oraz szczegółowego zakresu kontroli morskich budowli hydrotechnicznych (Dz. U. poz. 1516), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.

w porozumieniu:

MINISTER ROZWOJU I TECHNOLOGII

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Bartosz Szczurowski

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Infrastruktury

/podpisano elektronicznie/